

N:o 185.

Af herr **E. Ersson** i Arnebo, *om tillämpning af ifrågasatt grundskatteafskrifning jemväl å lösesumman för hemmansräntor, som i anledning af upphörandet utaf rättsförhållandena mellan kronan och Sala bergslag skolat uppdebiteras.*

Vid 1887 års B-riksdag beslöts, att de förutvarande rättsförhållandena mellan kronan och Sala silfververks bergslag skulle upphöra samt att, hvad kronans rätt rörer, utrifning efter fem år af de för silfververkets räkning gjorda vattenuppdämningar finge verkställas. I sammanhang dermed bestämdes äfven, att de hemmansräntor, som till följd af uppdämningarne fordom eftergifvits, men efter vattenaftappningen och upphörande af dämningarnes orsaker nu borde åter påföras, skulle utgå i form af en lösesumma, utgörande, efter afdrag af redan beslutade 30 procent grundskatteafskrifning, 19,800 kronor, som fördelas på den genom vattenaftappningen vunna eller förbättrade jorden.

Då det måste vara alldeles tydligt, att denna för grundskatters utgörande bestämda lösesumma bör lika med andra grundskatter fortfarande afskrifvas, får jag, med anledning af Kongl. Maj:ts nådiga proposition n:o 3 till denna Riksdag angående afskrifning af de å viss jord hvilande grundskatter, härmed vördsamt föreslå,

att, derest grundskatteafskrifning kommer att beslutas, densamma äfven måtte omfatta ofvannämnda 19,800 kronor.

Stockholm den 9 mars 1892.

Eric Ersson.